

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11Csp/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204137
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5817204137.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v spore žalobkyne: Mgr. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXX, XXX XX J. U., proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zast.: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, v konaní o neplatnosť právneho úkonu, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v pomere 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 21.08.2017 žiadala, aby súd určil, že úverová zmluva č. 0322652917 zo dňa 30.09.2004 a úverová zmluva č. 0322812132 zo dňa 24.03.2005, uzatvorená medzi ňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni z úverovej zmluvy č. 0322652917 zo dňa 30.09.2004 bezdôvodné obohatenie vo výške 4.106,28 eur a z úverovej zmluvy č. 0322812132 zo dňa 24.03.2005 bezdôvodné obohatenie vo výške 720,96 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania až do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným úverové zmluvy č. 0322652917 zo dňa 30.09.2004 v sume 6.638,78 eur a č. 0322812132 zo dňa 24.03.2005 v sume 1.991,63 eur. Žalobkyňa nepripravovala spolu so žalovaným tieto úverové zmluvy po jednotlivých článkoch, nakoľko tieto boli žalovaným vopred naformulované. Žalovaný má postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi - § 2 písm. a/, ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa za poskytnutý úver č. 0322652917 zaplatila spolu 10.745,06 eur a za úver č. 0322812132 zaplatila spolu 2.712,60 eur. Žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva žalobcu boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvy neobsahujú počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - zmluva uvádza len údaj o počte mesačných splátok a výške mesačnej splátky ako jednu, z ktorej nie je zrejmé akú časť predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť ostatné poplatky. Vzhľadom k uvedenému možno konštatovať, že v zmluvách chýba údaj o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov vyžadovanej ustanovením § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. V zmysle rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/256/2013 zo dňa 25.11.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ až s/. V žalobe namietala aj právo veriteľa meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, poplatky za upomienku vo výške 25,- eur a dohodu o zrážkach zo

mzdy. Žalovaný vystavil žalobkyňu hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotné zmluvy o úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom, ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Preto žiada, aby súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatení, o ktoré sa žalovaný obohatil, keďže úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov.

3. Na pojednávaní sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to so žalobným návrhom, so zmluvou o splátkovom úvere, s odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR, s potvrdením Slovenskej sporiteľne, so zmluvou o splátkovom úvere, s plánom anuitných splátok, s výpočtom minimálnej splátky, s potvrdením, s vyjadrením žalovaného k žalobe, s vyjadrením žalobkyne a s potvrdením o zmene zákonného sudcu.

4. Žalobkyňa sa na súdom nariadené pojednávanie aj napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavila, súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku vykonal pojednávanie v jej neprítomnosti.

5. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že ak sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, domáha sa špecifickej právnej skutočnosti, pričom z ust. § 137d je uvedené domáhať sa špecifickej právnej skutočnosti je možné len v prípade ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, pričom o žiadnom takomto osobitnom právnom predpise sa žalobkyňa nezmieňovala. Okrem toho ak poukazuje na zákon č. 129/2010 Z.z., dal do pozornosti, že v danom prípade sa jedná o úverové zmluvy z rokov 2004 a 2005, pričom prechodné ustanovenia citovaného zákona jasne uvádzajú, že uvedený zákon sa na zmluvy uzavreté pred účinnosťou tohto zákona nevzťahuje. Rovnako namietal aj jej nárok, ktorým sa domáha vydaním bezdôvodného obohatenia, nakoľko vôbec nešpecifikuje konkrétne plnenia, ktoré by zakladali dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na margo svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 330dO/52/2015. Rovnako žalobkyňa poukazuje na nerozpisanie jednotlivých splátok napádaných zmlúv, pričom v danom prípade sa zmluvy riadili zákonom č. 258/2001 Z.z., ktorý neobsahuje ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že nerozpisanie splátok by bolo spojené s takouto sankciou. K vyjadreniu žalobkyne, ktorou sa domáha určenia absolútnej neplatnosti bližšie nešpecifikovaných úverových zmlúv, poukázal na neurčitosť a materiálnu nevykonateľnosť ňou navrhovaného rozhodnutia, zmluvy majú všetky podstatné náležitosti a teda v danom prípade nemôžu byť absolútne neplatné.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žaloba nie je dôvodná. K námietke žalobkyne, že zmluva uvádza len údaj o počte mesačných splátok a výške mesačnej splátky ako jednu, z ktorej nie je zrejmé, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť poplatky, čo je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktorý riešil predmetnú otázku a z odôvodnenia ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Okrem toho zákon č. 258/2001, ktorý sa na predmetné zmluvy vzťahuje v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a/ uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. V danom prípade ani zo zákona účinného v čase uzatvorenia sporných zmlúv nevyplýva, že by ustanovoval povinnosť presného rozpisu jednotlivých mesačných splátok. K námietke žalobkyne ohľadom oprávnenia veriteľa (banky) meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, súd poukazuje na to, že v čl. 6 bod 2 (zmluva č. 0322652917 v čl. IV bod 2/ zmluva č. 0322812132) je uvedené, že veriteľ je oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy, avšak v čl. II bod 5. a 6. (zmluva č. 0322652917) a v čl. II. bod 5 je vyslovene uvedené, že ak dlžník nesplní povinnosti uvedené v zmluve v stanovenej lehote, je veriteľ oprávnený zmeniť výšku úrokovej sadzby a úročiť úver úrokovou sadzbou určenou zverejnením. Teda nejde o svojvôľu veriteľa meniť kedykoľvek úrokovú sadzbu, ale ide o prípad, ak si dlžník nesplní svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Aj napriek tomu, že žalobkyňa namietala poplatky ako neprijateľnú podmienku v zmluvách, nešpecifikovala bližšie aké poplatky pokladá za neprijateľné, nakoľko citovala len judikatúru súdov. Ako ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku uvádzala poplatok za upomienku vo výške 25,- eur. Súd preskúmal obidve zmluvy a zistil, že tieto boli uzatvárané v roku 2004 a v roku 2005, kedy bola platnou menou na území Slovenskej republiky slovenská koruna a preto

by ani prípadný poplatok za upomienku namietaný žalobkyňou nemohol byť uvedený v mene platnej na území Slovenskej republiky až od 01.01.2009. Okrem toho ani jedna z preskúmaných zmlúv neobsahuje ustanovenie o výške poplatku za upomienku. Ako ďalšiu neprijateľnú podmienku uvádzala žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom táto je preukázateľná len pri zmluve č. 03228112132. Preskúmaním predmetnej dohody súd dospel k záveru, že táto nie je v rozpore s ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka, nakoľko obsahuje jednak údaj o výške zabezpečovanej pohľadávky, výšku mesačných plátok (výška stanovená podľa predpisov o výkone rozhodnutia), deň splatnosti vykonanej zrážky, a dobu dokedy sa majú realizovať zrážky zo mzdy. Rovnako je v nej uvedený aj údaj na aký účet a ku akému dňu majú byť zrážky realizované. Preto sa súd nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko v danom prípade ide o zákonný prostriedok, ktorý má zabezpečiť uspokojenie pohľadávok žalovaného z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa namietala aj záverečné ustanovenia zmlúv, v ktorých je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. V danom prípade mal súd za preukázané, že žalovaná strana vystupovala ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (tzv. absolútny obchod) a žalobkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Preto s poukazom na tieto skutočnosti sa správne právne vzťahy vyplývajúce z oboch zmlúv riadia nielen Obchodným zákonníkom, ale aj zákonom č. 258/2001, platným a účinným v čase uzatvorenia zmlúv.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

8. V danom prípade súd nezistil, že by úverové zmluvy, ktoré uzavrela žalobkyňa so žalovaným obsahovali také ustanovenia, ktoré by mali za následok vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, na ktorý záver je viazané právo žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia.

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

10. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Keďže žalobca bol v konaní, súd mu preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.